

INSECTEN MET EEN LANG LEVEN.

In deze bijdrage gaat het over de cicaden van het genus *Magicicada* ssp., de zogenaamde 17-jaar cicade met een levenscyclus van 13 of 17 jaar (Periodical cicadas) en de hondsdagen cicade *Tibicen canicularis* (Dog-day cicada) en de grote N. Amerikaanse (Western cicada) *Tibicen dorsata*, de ontwikkeling van de nimfen van *Tibicen* (Latijn voor fluitspeler) duurt ∇ 3 jaar.

De periodieke cicaden (periodical cicads) met een cyclus van 13 tot 17 jaar is een groep van zeer gelijkende soorten met een zwart of bruinachtig lichaam, 27 tot 30 mm lang en uitpuilende donkerrode tot oranje ogen en poten. De volwassen cicaden hebben doorzichtige vleugels met oranje aders, ze verschijnen van mei tot juli en soms in ongelooflijke massa's, iedere generatie om de 17 jaar voornamelijk in Virginia USA. De soorten met een 13 jarige cyclus vindt men vooral in de zuidelijk USA. Men vindt ze oostelijk van de Mississippi tot de golf van Mexico. De benaming "Locusts" die men hen soms in de USA geeft is totaal verkeerd, (Locusts zijn sprinkhanen). Ze kunnen zeer schadelijk zijn, men heeft tot 270 plantensoorten gevonden die door hen aangevreten worden maar hun voorkeur gaat uit naar Ahornen, meidoorn, appels, peren, perziken en kersen. Naaldbomen worden door het genus *Magicicada* niet aangetast. Ze vreten de planten aan boven en onder de grond, de grootste schade gebeurt door het aanboren van jonge scheuten om er hun eieren in af te leggen, de scheutjes splijten door de ontwikkeling van de nimfen en ze sterven af. Vooral jonge bomen worden zo aangetast en sterven af. De jonge nimfen graven zich in en beginnen dan ook de wortels van hun gastplant uit te zuigen, na 13 of 17 jaar komen de volwassen nimfen s' nachts uit de grond gekropen, en klimmen naar omhoog op een stam of een loodrecht oppervlak. Ze vervellen daar een laatste keer en uit de nimf komt een volwassen gevleugeld imago. De nimfhuid, het exoskelet blijft aan takken en twijgen hangen. Het uitkomen van de volwassenen uit het nimfale exoskelet gebeurt massaal gedurende enkele nachten. De volwassen gevleugelde magicicaden leven slechts 2 tot 4 weken en eten dan weinig. De zang van de mannelijke cicaden wordt teweeggebracht door trillende membranen aan de onderzijde van het 1e achterlijfsegment. Als ze bedreigd worden kunnen ze ook een brommend (buzzing) of een kwakend geluid laten horen. De wijfjes zingen niet, ze leggen na de paring hun eitjes af in twijgen van hoogstens een paar cm diameter met een legboor, en wel één tot enkele tientallen eieren in hetzelfde twijgje. Elk wijfje kan tot 400 eieren afleggen verspreid over 40 tot 50 twijgen, de eieren blijven erin gedurende zes tot tien weken voor ze uitkomen. De pas uit het ei gekomen nimfen lijken op mieren, ze vallen op de grond en boren zich 10 tot 40 cm diep in de grond tot aan de wortels om zich te voeden. De hondsdagen cicaden (Dog-day cicadas) *Tibicen canicularis* of "Dogday harvest flies" (oogstvliegen) met een zwart gekleurd lichaam met groene vlekken zijn van 27 tot 33 mm groot, de doorzichtige vleugels hebben een helder groene rand, het zijn voornamelijk bewoners van de naaldbomen van het N.O. van de USA en oost Canada. De nimfen leven van de wortelsappen van naaldbomen (vooral pijnbomen). De mannetjes sjirpen zeer luid, bijna het geluid van een cirkelzaag in een houten plank. Deze cicaden hebben een levenscyclus van 2 tot 5 jaar die zich echter bij verschillende

generaties overlapt zodat ze iedere zomer verschijnen. De *Tibicen* soorten zijn wat groter dan de *Magicicada* soorten. Ze schijnen te verdwijnen als in een bos de pijnbomen verdwijnen, omdat ze verschijnen in de warmste periode van de zomer worden ze Dog-day cicadas (hondsdagen cicaden) geheten. Tot hetzelfde genus behoort tenslotte de grote westelijke cicade (great western cicad) die een zwartbruin tot groenachtig gekleurd lichaam heeft met soms wat geel op borststuk en monddelen en wat stoffig wit aan de bovenzijde. De vleugels zijn bruingroen. Het is de grootste N. Amerikaanse cicade met een lengte van 35 tot 40 mm en een vleugelspanning van 110 mm. Het is een cicade van gemengd bos en eerder droge struiken van Colorado en Arizona tot New Mexico. De imago's eten niet. De nimfen zuigen zoals de andere cicaden sap uit wortels van bomen en struiken. Het geluid is een luide sjirp die wat aanhoudt en dan uitsterft. Van deze cicade verschijnt ook een nieuwe generatie iedere zomer, de nimfen leven eerst ook \forall 3 jaar onder de grond. Aan de cicaden is vooral aan de magicicaden het eigenaardig bijgeloof verbonden dat men geen braambessen mag eten als de 13 of 17 jarige cicaden verschijnen vermits de vogels ze dat jaar niet eten omdat ze giftig zijn. Dit is belachelijk natuurlijk want de reden waarom de vogels dat jaar geen bessen eten is omdat ze zich voeden met de overvloed aan cicaden.